

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות ק"ט.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו, (ב) צבורות כ, (ג) [לעיל סא: גיטין ב: צבורות יט: מזב: ע"ז לד: מ: חולין ו, יא: פו. גדה לא: מנח.ד] [צבורות יט: חולין יא.], (ד) לעיל סא: גדה לב. צבורות יט: ו, (ו) [לעיל סא: קה:], (ז) צבורות כ, (ח) לעיל פב. ע"ט, (ט) [ע"ב, י] [ז"ל כרבא],

גליון הש"ס

גמ' מה לי איסור ברת.
 עי' קדושין יד ע"א תד"ה
 ותהא ואם יב ע"ב תד"ה
 אם הקלנו ועי' לעיל קיד
 ע"א ועי' מנחות נג ע"ב
 תד"ה אין מחמילין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה מה לי איסור
כו' לאו הרחקה דרבנן היא
בדבר המותר. ג"כ עי' לעיל
פב ע"א ובמ"ל פ"א מהל'
יו"ט הלי"ז ובשו"מ ג"כ
ח"א סי' כא דף יג ע"א
וע"ד ועי' שו"מ מה"ד סוף
סי' ר"ג:

מוסף רש"י

הובא בעמוד קודם.

תום' חד מקמאי

[illegible]

מספרן ופירוטן של המעוררים
למסגרת הנקבות והחיל
וכבר מיעוט ואי ריש
[אנית חוששת]
ליחוש ואסקא רבה רישא
החיל ליבוש ורשאו לשוק
וחוקה אל עיר מרובה
ואית מיעוט דמפלות
וחיל חוקה רחיל
תפמנן ופלגא אל תנשא
לחיל חסא ספא חוקה
לשוק חרובא דמסא והוא
[סכרין] מעוט דמיעוט
למיעוט דמיעוט אל
חיש רישא איכא דמס'
אליבא דרימ מוקי מתי'
דאילו לרבנן מעוט
דמסא דליתא דמי ולא
אמר' סמך מיעוט
חוקה אל אמר'
חוקה מוקי דליתא דמי
ורובא וחוקה רובא אמר'
עלמא. ופלי
ומחורת עלמא האי מתי'
דליתא כהלכתא היא דכין
למיעוט כרבנן דמי חיש'
למיעוט מחורת לישא.
המיתת בה שפי ליה
למי' מי דאי רישא

ה'אשה שהלך בעלה כו' לא תנשא. הואיל ובלא נשים יא' בעלה:
ולא תסייבם. שמה ילדה צרתה. ובגמ' פ'ך אמאי לא
תנשא תחלוך ותנשא ממנה נפשו: היא לרסא. מפרש בגמ': היסא
גלה חמום. במדינת הים ובשילאה לא היה לה בן ואין יבם לזו אינה
חוששת שמה ניתן לה יבם. אע"ג
הוא דכל מה דילדה צרה בין זכר בין
נקבה מפקי לה להא מיבם אבל
חמות דאי גמי ילדה לא זקיק לה להך
אלא"כ ילדה זכר וכו' האי לא חיישינן
שמה ילדה זכר היה: יאסא מליא.

יצתה חמותה מעוברת: חושש.
 שמא זכר היה: אינה חושש. דאיכא
 למימר שמא הפילה ואמ"ל לא הפילה
 שמא נקבה הייתה: גב' לזרה
 באחוריה. אם בלא עדים שאין זרמה
 מעוברת אינה חושש. שמא אשה
 אחרת נשא ונותרת ליכס: דבר מאיר
 חייש למיעוטא דפ' הכל שומעין
 (חולין ו.) גבי כותים שגזר על כל
 כותים משום אותם שמאלו דמות יונה
 צברה גרמים והסתחוו לה: פשע
 החנויות. דתניא (שם דף טז.) ובנמצא
 ההלך אחר הרוב דכיון דחנויות לפנינו
 הם ואנו רואין שרובן חנויות צבר
 השחטה: ופנדהרי. מוכרין וי"א
 מחייבין דקי"ל דוכא' (פסחין דף טז.)
 דהואיל רובן מוכרין וקמן ניהו: דלישא
 קמן. כגון הכא דחיל צבר רוב נשים
 שבעולם: אימא סיפא היטה לה חמות
 אינה חושש. אמאי נהי נמי דזכרים
 חוששין למיעוטא דאפילו ואילן ההלך
 אחר רוב נשים וכיון דרוב נשים
 מתעברות ליכא למימר בזכרים
 מיעוטא דמיעוטא אלא חד מיעוטא
 דרוב נשים מתעברות ויולדות ומיעוט
 כר': ה"ו והוון להו זכרים מיעוטא
 וליחוש: דאיסור כרס חששו. שמא
 מתעברה זרמה: לא חששו. שמא
 מתעברה חמותה ואוקמה אחוקה:
 מה לי איסור לאו. מי לא צעין למימא
 לנספק איסור לאו כי היכי דחיישין
 לנספק איסור כרת הא מידי דספיקא
 לא לאו הרחקה דרענן היא דבזר המותר
 דימינא לכרת עבד הרחקה ללאו לא
 עבד הרחקה דבזר המותר דהכא
 שמא איסורא דאורייתא ממנא קעבד:
 רשא

^(ד) דאורייתא מה לי איסור כרת מה לי איסור

בצבורה שהיה חולין במציא אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כוונתו
שהיה לה חלב קודם לידה דההיא לא מיפטרט מטעם חלב ואפשר
כן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הנולדים (ע"ד)
וממילא הכא וקאמר נמי רש"י כל מנזות שהחזיקו בהם כותים
וממיהו מכותים אין להביא ראיה דמשום דאחד רשע אין להחזיק
בדברים אין בהן דעת לישאל ועשאוהו כו' משמע דסבר רבי יוחנן
למנוחי מריס וגביות בית אלוניקא וסתמא כרבי מאיר התם
כל שעה ל' יום בחדש אינו נפל לא שעה פסיקא הוי אפילו
וקיימא לן הכא כוותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים
בצבורה והזריכה חלילה במת תוך שלשים ולא רצו לסמוך על
ויבא לידו לעז וקלקול ולכן גם לענין אצילות פטור שלא יבא
דבדבר המיקל באלו ואסרו כמו כן בצבמה דגזרו צבמה אטו א
יבא להמיר בחולה שהיא קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש
למיעוטא ועוד דאיהא חוקה דטבל ומיהו אי לא חייש ר"מ למיעוט
ספיר ויש לומר דלא חיישין כה"ג למיעוט דאם הוא החזקה
ממנוש מיעוט שנתקללו כדאמר בפ"ק דחולין (דף ט"א) שאני כותים
למנוש תתייבם. דסלקא דעתך השתא כמו דחזקה לשוק מהני

מי שמפילת וסופר! אחזקת ההור"ל פלגה ופלגה בלא חזקה. נמי ר"מ הו"ש למיעוט אלא רדא' כד"ה 'אומק' למחז' רדא' ואפי' כמדו מוטו' דלרבנן נמי אמרי' מוטו' למיעוט אלא רדא' כד"ה מודה לה"ל מיעוט למיעוט ואי קטין בלא רדא' פ"י עשרה ותיקו' תינן שנמצא בכד וחכמים משקלן ואמר' מ"ש ר"מ קסבר וכו' תינן חזקת מיעוטא ומיעוטא אי משקלן ויפסה ו' ותינן אחזקת ואחתי וכל רובא. מיעוטא כמאן דלמחז' מיעוטא נמי ורובא וחזקת רובא ויניף את דארבנא. אי' למימר 'רדא' מ"ש אדרי' מ"ל דלעולם מיעוט פלגא נמי רובא אליבא דר' חמא פ"ה ב' דע לשאל' הוא דאמר' הנין נמי בדינא אי בהם דע' לשאל' ונתיב' אותם חכמים

האשה. יצתה מציאה חוששת. אע"ג דליכא חוקה דמסייע לרובא דנקבות ומפילות חוששת אימרינן ליה חוקה שניטא מליאה: **אבל** לצרה אחרתי לא שיישנין. מהימור לשון דהיא לצרמה דייק דהיא צרמה משמע לא שפלה עמא מעוברת ולא משמע צרה אחרת אס נשא:

הוצרתה למדינת הים
לה מת בעליך לא
שתדע שמא מעוברת
המות אינה חוששת
בבי יחושע אומר אינה
א צרתה הא קמ"ל
אבל לצרה אחרתי
ולא תתייבם וכו':
מא מעברא וקפגעה
ולא לא תנשא אמאי
רוב נשים מתעברות
א דחייש למיעוטא
זולי רבנן בתר רובא
תשע חנויות וסנהדרין
לא אזלי רבנן בחד
דבוצא דליבא הו

כגון מ' חנויות וסנהדרין בו.
 תימה היכי פליג ר"מ והסמב
 אחרי רצים להטות ועוד היכא אשכחן
 דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא
 לא אשכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה
 ושם לא דוקא קטן ט' חנויות
 וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי
 בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:).

ע"י תוספות נכודות יט: ד"ה נרצח] **מחזורתא** מתני' ר"מ היא. רוב קטנות ורוב קטנים לאו

נהו אלא מחוורתא
יא במאי אוקימתא

למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוונתה
מדלמך צפ"ק דחולין (דף פא. וסא) ור'
מאיר היכי אכיל גישרא משמע דאין
שפיר אכליין וקשה דצפרק הלוקח
בהמה (פסוק ד. וסא) פסק ר' יוחנן
כרשב"ג דלמך צלוקה בהמה מניקה
מן העובד כוכבים דפטורה מן
הבכורה כשננה כרוך אחריה משום
דלא מרחמא אלא"כ ילדה אכל מטעמא
דחלץ לא מיפטרטא אע"ג דרוב
בהמות אין חלוצות אלא"כ יולדות
אלמא חיישינן למיעוט אע"ג דליכא
חזקה בהדי מייעוטא דאי אמרת אוקי
בהמה בחזקת שאל ילדה אדרבה
היה שאל ויהיה שאל

ה' אלא בזה דלא מרחמא אלא אם כן ילדה וג"מ להיבא שראינו
ש"צ"ג סדר חלב פוטר א) והשתא אחי ספיר דמשכחת דבן שמעון
מ: וס: דלא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום כדגזר רבי
אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן נמי אכיל משחיטת כותים
והלם רשעים אבל צ"פ עשרה יוחסין (קדושין דף פ. וס:) גבי שני
כרצנן דרבי מאיר והא דלמחר רבי יוחנן צ"פ אין מעמידין (ע"ו)
וי סתם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמים (סע דף מ:) והא דלרשב"ג
הנה הגבול ואכלו את חרץ צפרק את חרץ צפרק דמילא (שבת דף קלו. וס:)
המה אסר התם ולא אזלינן בחר רובא התם משום אכל יבא להקל
ויב להחמיר לשוק בלא חליצה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת
קל בערוה ועוד דבלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה
דאי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בצבמה בצריא שמה
עוט היכי משכחת לה דמאי כיון דליבא מיעוט עם הארץ שאין
מה"ט אפילו היבא דליבא חזקה בזהדי אלא מדרבנן הוה אחי
כל ישראל מי הוחזקו אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם
אומה אחת הן ואין מזהרין במצוות ישראל: **ר"ש** דאיהוה
די רוב ה"ג מהני חזקה לייבום בזהדי מיעוט דמפילות ומתיבס:
ומזהר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ג מהלכות
יבום הל טו סמג עשין
נ טוש"ע אה"ע סימן קטו
סעיף יג:
ב ב מיי שם הל' ז יח
וסמג שם טוש"ע שם
סימן קטו סעיף ט:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) ר"ל כפירוש ר"ת דהיכא
דאיכא חזקה חיישינן למיעוט.
ועי' בתוספות צבורות (דף כ)
ד"ה חלב.

תוס' חד מקמאי (המשך)

(ג) (נמי) ומאי ניהו לו
יעוד אחרת תרבו הנהו
והי רובבן היינו טעמא
דמטמאן משום דפלגא
ופלגא הוא ועשו תיטול
כמי שיש בו דעת לשא
טעמא העיסא וילא לשרון
משום דפלגא ופלגא דרובבן
והי לישנא דאמר לרובבן
כמאן ליתא דמי לא
הוה שפיר דאזי לרובבן
נמי אמרי' סמוך מיעוטא
אחוקא כמה דאמר ר'רמי'
חלקי ח'ק לרובבן ולא
חיישי' בעלמא למיעוטא
אלא ח'ק מיעוטא
לכפרע פש הוחוקא ולטהר
העיסא משום דאין
לחיות דעת לשאל אלא
מעיקרא כמאן ליתיה' דמי
שפשימי העיסא תיגוק כמי
שיש בו דעת ליתא
[ומשוי'] טמאה דאמר ר'רמי'
אבל לשרון לא
רובבן רובבן סמוך מיעוטא
[לחוקא] והו'יל פלגא
דל'חוקא' ח'ק לשאחובא אלא
לקולא' לא ולעולם פלוג
הכי טמאה העיסא ולא
אמרין סמוך מיעוטא
אחוקא לקולא משום דהא
טעמא עשו לתינוק כדבר
שיש בו דעת לשאל רובא
ערי' אלא ח'ק שורפיה
דמי' הניחיה לחוקא אמרי'

[illegible]